

העלון טעון גניזה
עלון מס' 837
שבת דברים
שנת תשפ"ו

ע"ש הצדיק המלוב"ן רבי ינון חורי זצוק"ל, זי"ע"א

יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 1700-720-500

העלון מוקדש לעילוי נשמת

יוסף בן רבקה ז"ל
אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
יעקב קיקי בן יסמיה ז"ל
כרמלה קונפטה בת רחל ז"ל
חנה בן אורי ז"ל
דינה בת פורטונה ז"ל
אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל

זמני שבת פרשת דברים

ירושלים	פלג המנחה	הדלקת נרות	צאת שבת	רבינו תם
6.19	7.10	8.26	9.03	
6.21	7.27	8.28	9.00	
6.22	7.18	8.29	9.01	
6.19	7.26	8.26	8.58	

הפטרה: "חזון ישעיהו"

ההלכה השבועית

איסור אכילה ושתייה בתשעה באב:

א. תשעה באב אסור באכילה ושתייה, ואפילו מעוברות ומניקות מתענות ומשלימות בתשעה באב, כדין יום הכפורים. [פסחים (נד); וכן פסק מרן בש"ע (סי' תקנד ס"ה)]

ב. כל האוכל ושותה בתשעה באב לא יזכה לראות בשמחת ירושלים, וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה, שנאמר שמחו את ירושלים וגילו בה כל אוהביה שישו אתה משוב כל המתאבלים עליה.

ג. יולדת עד שבעה ימים אחר לידתה, אסור לה בהחלט להתענות בתשעה באב, ומשבעה ימים עד שלושים יום מיום לידתה פטורה מלהתענות בתשעה באב. ואינה צריכה אומד. וכן כל חולה שאין בו סכנה, שבמקום חולי לא גזרו רבנן.

ד. חולה שמותר לו לאכול בתשעה באב, וכן יולדת תוך שלושים, אוכלים בתשעה באב כהרגלם תמיד, ואין צריכים לאכול פחות, פחות מכשיעור, אלא ביום הכפורים. ובברכת המזון לא יאמרו "נחם".

חזון עובדיה

מטעמים לשולחן

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל... במדבר בערבה מול סוף בין פאָרן וּבֵין תַּפֵּל וְלָבָן וְחִצְרוֹת וְדֵי זָהָב (א, א)

מפרשים רבים עומדים על הרמזים שרמז משה לישראל בפסוקים הללו, וה"ציצים ופרחים" אומר כי במילים הללו טמונים רמזים לתנאים הנדרשים לקבלת התורה ולקניינה: "אלה הדברים" - באופן הזה יתקיימו בך דברי תורה: "במדבר" - אין דברי תורה נקנים לאדם אלא רק לאחר שישים עצמו כמדבר, כמאמר הגמרא (עירובין נד ע"א). "בערבה" - כשרוצה אתה לקנות בלבך את דברי התורה, עליך לדאוג, שהם יהיו ערבים בעיניך, בכל פעם שהנך לומד. "מול סוף" - לשון מילה, כלומר: התורה מורה לנו למול את הסוף שבנו, הלא הוא החלק החומרי שבנו, שכן בכוחם של דברי תורה לכתת את החומר ולמוסס אותו. "פארן" הוא היצר הטוב, ו"תופל" הוא החלק הרע - בכל אדם טמונים להם הטוב והרע, ועליו לבחור ביניהם. ולא זו בלבד, אלא שעליו להקפיד גם על תנאי נוסף, "לבן" - ולקיים את דברי חז"ל (שבת קנ"ג ע"א) "בכל עת יהיו בגדיך לבנים" (קהלת ט, ח), כל ימך יהיה בתשובה. [וְחִצְרוֹת] - כדי לקיים את התורה, אין היחיד יכול לשומר אותה לבדו, אלא מחובתו להקפיד שיהיו הרבה ישיבות ובתי כנסיות בישראל. והתנאי האחרון, שבלעדיו לא ייתכן קיומה של התורה הזאת הוא "ודי זהב" שהזהב שיש בידך יהיה די ומספיק לך, לא תשאף להרבות לך בענייני העולם הזה, אלא נסה ככל יכולתך להסתפק במוטע. זה לא מכבר, בכ"ו בסיון תשע"א, איבדנו את מרן ראש הישיבה, **רבי מיכל יהודה ליפקוביץ' זצ"ל**. זכיתי להיכנס אליו כמעט בכל יום חמישי בערב, בצוותא עם ידידי רבי יששכר קנול שליט"א במשך שנים עשרה שנה, והנה, על אף שידענו את גילו המופלג, ולמרות שלושות החודשים האחרונים לחייו, בהם ראינוהו מתייסר בייסורים גדולים, הוא נלקח מאיתנו ב"פתאומיות", שהותירה את כולנו שבורים ורצוצים, והדבר מפליא מפני שהרי ידענו שזה יקרה. והתשובה היא, כל אחד הרגיש שהוא בן יחיד שלו. היה לו לב מספיק רחב בשביל כולם ולכל אחד הוא נתן את ההרגשה שהוא בן יחיד אצלו למרות שהיו לו עוד עשרת אלפים כאלה. הלכנו אחר מיטתו, ובכינו מרורים על אדם שגילם בחייו את כל התנאים הנדרשים כדי להיות כלי טהור, המחזיק בתוכו את "אלה הדברים". הרב עמרם יעקבזון שליט"א אמר פעם למחותנו רבי ישראל אליהו וינטרוב זצ"ל שכל יום הוא מתפלל עליו חמש פעמים בכל תפילה. ומהן אותן חמש פעמים? 1. על הצדיקים, 2. על החסידים, 3. ועל זקני עמך בית ישראל, 4. ועל פליטת בית..., 5. ועלינו. ואכן כשאנו מתפללים על הצדיקים הרי התפילה היא עלינו, שה' ירחם עלינו וישאיר לנו את הצדיקים האלה. ביום רביעי, היום הראשון ל"שבעה" נכנסתי לנחם. הגעתי בבוקרו של יום, אולם מישור אחד הספיק להקדים אותי... היה זה המנקה של הישיבה. יהודי פרסי, שעלה על גבי תמורים וסוסים לחנון את עפר הארץ. בקושי דובר עברית. הוא ישב ובכה לפני האבלים, מספר להם כי מיום שהתחיל את עבודתו בישיבה, לא אירע לו שראש הישיבה לא הגיע לומר לו "בוקר טוב"... פעם אירע שרבנו הוזמן לכנס באולמי וגשל, ביציאתו ניגש למאבטח ואמר לו תודה ושלו. נכדו שליווה אותו התקשה להביין. "סבא, בוקר טוב למנקה זה עניין אחד, אבל המאבטחים הללו, האם גם להם צריך לומר תודה?". ענה לו רבנו: "נסה לחשוב כמה פעמים יוצא למאבטחים הללו לראות 'פנים יהודיות'". ובאמת, לא רק אותם מאבטח, אלא גם לנו כמה פעמים מוזמן לנו לראות פנים יהודיות של תשעים וחמש שנות תורה, פנים עם יראת שמיים של לפני תשעים וחמש שנה. פנים של יהודי עם מושגים גבוהים כל כך בעבודת ה' ובהתמדת התורה. זה מזכיר לי סיפור שראש הישיבה היה חוזר עליו הרבה: כשהוא למד בווילנא לפני יותר משמונים שנה, העניות שם הייתה נוראה. היה שם סנדלר אחד שהיה מתקן נעליים בחינם לבני ישיבות, ופעם אחת נזקק רבנו לשירותיו. כשהגיע אל הסנדלר היה הסנדלר באותו זמן ללא עבודה. ומה עושה סנדלר כשאין לו עבודה? כמובן, הוא היה באמצע לימוד ספר הזוהר הקדוש. ועכשיו כשהגיע לקוח, סגר הסנדלר את הספר והתחיל לטפל בנעל. תוך כדי כך נכנסה אישה ואמרה לו לסנדלר: "אוי, משה, טוב שאתה נמצא, אמנם פעם שעברה תיקנתי אצל יעקב אבל הוא לא מתקן טוב, הפעם באתי אליך". אמר לה הסנדלר: "גברת, את יכולה כבר ללכת הביתה, לך אני לא אתקן כי את מדברת לשון הרע". אלו היו המושגים של יראת שמיים אצל יהודי פשוט לפני שמונים שנה. פעם סיפר רבנו, שכשהגיע לארץ לישיבת חברון, היה לו מכתב המלצה מהרבה - **רבי שלמה היימן זצ"ל**, כשעליו יש תוספת של שתי שורות בכתב יד קדשו של רבי חיים עוזר זצ"ל. כשסיפר זאת התרגשתי מאוד ושאלתי האם ראש הישיבה הכיר את **רבי חיים עוזר**? והוא ענה: "בוודאי, בשבתות התפללנו הבחורים מישיבת ראמיילעס יחד עם הרבה רבי שלמה הימן אצל רבי חיים עוזר בבית, תפילת מנחה, אבל ביום חול אף פעם לא הייתי אצלו חוץ מפעם אחת, שהרבה שלח אותי עם מכתב אל רבי חיים עוזר. נכנסתי אליו הביתה. הוא ישב בראש שולחן ארוך. סביב השולחן ישבו כתבנים, לא סתם כתבנים, אלא הם כתבו מכתבים בהלכה, שרבי חיים עוזר הקריא לכל אחד מהם. זאת אומרת שלא ראוהו אלא הקריא משפט אחד, ולשני הקריא משפט אחר במכתב אחר, וכן לשלישי ולרביעי. באותו זמן רבי חיים עוזר בעצמו גם כתב מכתב, וגם עמדה שם אישה אחת ודיברה איתו". סיפר רבנו שהוא זוכר מה היא דיברה איתו: היא בכתה שהיא צריכה לאשפז את בעלה בבית חולים ואין לה כסף לזה. שאלתי: "כמה כתבנים כאלה ישבו סביב השולחן?" והוא ענה: "אני לא זוכר אבל לפחות עשרה". אמרתי לו ששמעתי שרבי חיים עוזר היה יכול לכתוב באותו זמן שני מכתבים שונים בשתי ידי.

המשך בעמ' אחרון

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל ובואצפ?

שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyinyon.org או הכנסו ל- www.hasdeyinyon.org או בואצפ: 050-9580500

כתובתו של ר' אברהם'ל ידועה לכל מבקש באזור מגוריו. נשמת חסד מפעמת בקרבו, רוח של השפעה נסוכה בו, אפוף תמיד רצונות לעזור, לסייע ולהשלים לסביבתו את שחסר לה. לפרנסתו משמש כמלמד דרדקי בתלמוד תורה מקומי. מעבר לפרנסה מוצא במשרת קודש זו את הפך הרחב לטבע הנתינה שניחן בו: את היעד הנכסף - אליו יעניק מטובו, עמו יחלוק את אוצרותיו שוקקי החיים. מידי בוקר יביט על התלמידיו והנה עדר לפניו, רך צמא ופועה. שם, בתוככי כיתתו פנימה, יראה בציבור תלמידו את נוף הבראשית הטהור שזך היצירה עוד חופף עליו. בתוככי הגן הזה יטייל בנחת ועדינות, ירעיף מרוחו על השתילים הרכים שסביבו, יבין ללבם בסבלנות ויטפח את יהודי העתיד שלמרגלותיו. ידע להשקות על הנטע הרך את חיוך התמיכה שהוא זקוק לו, ילטף על ראשו את מלת העידוד, אף יקשיח יד קשה ואיתנה ברגעי סערה העלולים למוטט...אלא שאף לאחר שעותיו במשימת החינוך, עוד מלא לבו: עוסק במעשי חסד לרוב, בביתו ומחוצה לו, רבים הם בריותיו של הקב"ה הנהנים הימנו עצה ותושיה. שמו הטוב, כאיש שניחן מלא חפניים ברצון האלוקי להיטיב לברואים, נודע לשם ולתהילה באזור מגוריו עד כי הפך והיה לכתובתם המבורכת של רבים. מפה לאוזן התגלגל שמו בעולמו הקטן, בא גם עד לקליניקה של ד"ר רוטווין, המתגורר במושב "אשכולות" הממוקם במרחב גדול מאזור מגוריו של ר' אברהם'ל. כביר כוחו של טוב. אדם הטוב לזולתו, לסביבתו הקרובה אליו, מכה גלי טוב בעולם. טוב מביא טוב, עד אין כץ, ורוח טובה מנשבת בעולם בזכותו של לב שכולו טוב. יש ואדם סבור כי 'הטבה' הינה דווקא זו שהיא גדולת מימדים, טועה לזלזל בגדלות ההענקה הזעירה הקרובה. אל כל יחיד, אינו מחשיב את הזיכוי הקטן - ואינו יודע כי סוג ההטבה הזאת, בתוך הבית ובתוך מסגרת החיים הקטנה, כי היא שמגביהה את עולמו של אדם ומביאתו לרומם גם עוד עולמות. היה זה כאשר בגר אילן, בנו של ד"ר רוטווין, והגיע לגיל המצוות. יום בר המצוה חל להיות בשבת. לו זוכים היו הרוטווינים, היה יום זה בעל משמעות רוחנית עבורם ועבור הבן - אלא שטרם זכו, חייהם נטולים היו כל טעם, משיגים כמו שמירת תורה וקבלת עול מצוות לא עברו את סף חייהם מעולם. ואף על פי כן לא יכול היה ד"ר רוטווין להרשות לעצמו, בסביבתו היוקרתית, לעבור לסדר היום מבלי לחגוג את טקס בר המצוה בארוחת פאר, סעודת שבת מפוארת. ביקש הד"ר לאפיין את הטקס באקט דתי מסוים, לתת בכך ביטוי סמלי לזיק הרוחני המנצנץ במושג 'בר מצווה', הרהר ומצא רעיון: נכח פעם במעמד 'בר מצווה' שערך אחד ממכריו, דתי בסגנון חיו, בבית-כנסת - במהלכו סלסל בן-המצוות את שירת 'אנעים זמירות' בנעימה מקסימת נפש. שמע אז כי ניתן ללמוד את קריאת ההפטרה וזמרת הפיוט ממורה מיוחד הנשכר לשם כך. ד"ר רוטווין גמר בלבו כי יהיה זה חידוש מרען ומפתיע באולם המושב - כשר ישמיע אילן בקולו הנעים את הסולו הנפלא במהלך הארוחה. הפנה אל הידיד שאלת בירור אודות פרטי המורה, הימנו שמע כי זה כבר אינו מתגורר בסביבה. באין עצה המליץ הידיד לד"ר רוטווין לפינות אל ר' אברהם'ל: "זה אדם נפלא. או שיעזור לך אישית, או שיפנה אותך לכתובת מתאימה" היא סמוך ובטוח כי לא יותירך ללא עזרה" "הייתי מוותר על ההפטרה", שח הד"ר גלויות בפניתו לר' אברהם'ל, "איני בטוח כי נופיע בבית כנסת כלל וכלל. אהיה מעוניין רק בפיוט המקסים ההוא, איני רואה הפתעה נחמדה מזו לגיוון מהלך הארוחה". ר' אברהם שתק לרגעים. "אנעים זמירות ושירים אארוג, כי אליך נפשי תערוג". הפיוט הנקדש שהרבה קהילות ישראל נוצרים את הזכות העילאית להעלותו על דל שפתיים אך ורק ליום

הנשגב ביותר בשנה: יום הכיפורים. קשה לתאר את השבח האלוקי הזה יוצא מחולל אל חללה של "גיוון ארוחה" במושב 'אשכולות'. באופן עקרון אינו עוסק בהוראה מסוג זה, גם בין שומרי תורה ומצוה וק"ו בקרב אלה שלאסונם עדין אינם כאלה - אלא שהרצון לעזור גבר על כל. אם יד ההשגחה הביאה את הד"ר המרוחק - תרתי משמע - אל פתחו, לא ידחה. בחור נבון הוא אילן, בעל קליטה מהירה וכשרונות ברוכים. ר' אברהם'ל הבחין בזאת מיד בפגישתם הראשונה. בתבונתו ידע לגשר על הפער האדיר שביניהם וליצור דו-שיח נעים לשניהם. לא ניגש ישר אל הענין, הקדיש דקות ארוכות של שיחה נלבבת, ערך עם אילן הכירות חמימה והתעניין בו בכל לב. כוסות שתיה נמזגו מן הקנקן, ר' אברהם'ל בירך בקול ופתח בפני אילן את סידור התפלה הגדול: "הבה נקרא ביחד את הפיוט הקדוש הזה, נבין את המלים בטרם נשירם. דומני שיהיה זה נאה במיוחד עם תסביר את הפיוט בפני הציבור לפני שתזמרו" לפניכם...". יש לב יהודי, הפוקע מרוב רגשות שבת, גואה זמרה ככינור: "מדי דברי בכבודך הומה לבי אל דודך...". ולעומתו לב יהודי צחית, צעיר אך יבש, מנוער עדיין מכל זיק. והרי אמרו כי לב מבין לב, ולבבות יהודיים - יהיו אשר יהיו - אחד הם. וכיון שכך הרי שממעמקיו של אילן, מעמקי המעמקים של הלב הפנימי שאין אדם יודע מה טיבו ומקומו, עולה כמיהה דקיקה וסוחפת. ר' אברהם'ל קורא "אספרה כבודך ולא ראיתך", מציץ החוצה מן החלון ומספר בכבודו של עולם עיניו של אילן מביטות אף הוא בעקבותיו, גומעות חיים לראשונה בחייהם. "אדמך אכנך ולא ידעתך", בעינים דולקות מנסה ר' אברהם'ל להעביר את לבו, להבהיר במושגיו את דימוי השבח וכינויי ההלל הסובבים סובבים את תהלות ה' ואין מאומה מול הדר גאונו. שותק בנפש הומה, מתקשה למצוא מלים, ולמרבה הפלא שומע אילן ומרגיש היטב - מן החיפוש הנואש אחר מלת הביטוי - את "אדמך אכנך ולא ידעתך" שיעורים אחדים עשה אילן במחיצתו של ר' אברהם'ל, ויהפך לבבו בקרבו. טעם כאן משהו שלא זכה לו עד הנה, צמא וכמה לשמוע מר' אברהם'ל עוד, נשמת יצר טוב הבאה לו לאדם בהיותו לאיש, החלה בוראת בו לב טהור ורוח נכון. ר' אברהם כמעט לא הרחיק עמו מעבר לנושאים שלשםם בא, עולם כבר הומשל היהודי לארגז נרות שכדי להעלות בהם את האור אינם זקוקים ליותר מניצוץ אחד. ניצוצות קאלה ניתצו למכביר מדמותו של ר' אברהם'ל, מה יפלא על 'ארגז הנרות' של אילן שהחל עולה באורה. מעתה חיפש ומצא הזדמנויות מפגש נוספות, מיוזמתו הרחיב את הנושאים ור' אברהם'ל העניק מלא חפניים באושר ועושר, הבין כי זיכוהו משמים להוציא יקר מזולל. כשאילן הגיש לר' אברהם'ל את דף ההזמנה לטקס בר המצוה, היה זה מובן מאליו לדידו כי ר' אברהם'ל עמוד להופיע ולהשתתף. "אצלנו תשהה במהלך השבת, נקצה קומת מגורים עבורך ועבור משפחתך, ובלבד בוא תבוא". אילן הוסיף לומר כי בהעדרו של ר' אברהם'ל לא ימצא טעם בכל החגיגה הזו: "איך אהיה מסוגל לשוור את ה'אנעים זמירות' בלעדיך?" אלא שר' אברהם'ל סירב בעדינות: "לא אוכל להשתתף בטקס הנערך ללא מחיצת הפרדה". אילן הפציר, ד"ר רוטווין התקשר ולא האמין לסירוב, שמע שנית את הסיבה מפיו של ר' אברהם'ל והפתיע בהבטיחו על אתר לדאוג לכך שתוקם במקום מחיצה למהדרין. מעולם לא קרה כדבר הזה במושב 'אשכולות', שהסממנים האנטי דתיים אינם נעדרים הימנו "אך אעשה את הצעד הזה עבור אילן יקירי, שנוכחותך חשובה בעיני מנוכחותי".

המשך בשבוע הבא אי"ה

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

אחי נסע עם קורקינט, ממולו הגיע בן מיעוטים גם עם קורקינט והתנגש בו חזיתית. אחי התעלף, קיבל מכה בראש ונפל על הרצפה. שבר לסת מינית, פינו אותו לבית חולים, לאחר שעשו לו בדיקות מקיפות, אמרו לו שיש לו סדק בלסת, ושצריך לנתח. היה לו סחרחורת וחולשה, הרופא אמר לו להתאשפז ושתוך יומים יעשו את הניתוח. איך שנודע לי מכל המקרה, התקשרתי ל"חסדי ינון" והזמנתי לו "פדיון נפש", האמת מאד פחדתי, ובקשתי שבע"ה לא יהיה צורך בניתוח, שלא תהיה התערבות כירורגית. רק לבורא עולם הפתרונות, פתאום קיבל דלקת בדרכי השתן, עלה לו החום והניתוח נדחה, לעוד יומיים, שוב הגיע רופא ועשו צילומים, והרופא שינה את דעתו, אמר שזה לא כמו שחשבו, ושלא חייבים לעשות ניתוח. ישתבח שמו! ועד היום הוא בבית בלי כלום, ומתפקד רגיל, אוכל ולועס רגיל. אין עוד מלבדו!

בעילום שם

בסייעתא דשמיא, בתי שתחיה נפקדה בהריון, וכולנו התרגשנו מאוד. זו הייתה הלידה הראשונה שלה, וברוך ה' במשך כל תקופת ההיריון הכול התנהל כשורה והבדיקות היו תקינות. אלא שבתחילת החודש התשיעי החל לפתע תהליך לידה מוקדם מהצפוי, באופן שעורר חשש וסיכן את העובר ואת בתי. הלחץ היה גדול מאוד. בתי התקשרה אליי כשהיא נסערת ומבוהלת, ומאחר שהייתה לי היכרות קודמת עם הפדיונות של "חסדי ינון", מיהרתי להתקשר ולבקש שיעשו עבורה "פדיון נפש". לאחר מכן המתנו לבשורות, כשכולנו מתפללים ומקווים לטוב. לאחר הלידה התקשרתי לברר באיזו שעה בדיוק נערך הפדיון. כשנאמרה לי השעה, התרגשתי עוד יותר: התברר שבאותה שעה ממש בתי ילדה. והסייעתא דשמיא הגדולה היתה שלמרות כל החששות והסיכונים שקדמו לה, הלידה הייתה קלה ומהירה בצורה יוצאת דופן, ממש כפי שנאמר "כצאת הביצה מן התרנגולת". אפילו המיילדות התפעלו ואמרו שלידה ראשונה כזו אינה דבר מובן מאליו, ובפרט לאור המצב המורכב שבו הייתה קודם לכן. בחסדי השם יתברך, האם והתינוק בריאים ושלמים. אני מבקשת להודות לבורא עולם על חסדיו המרובים ועל הישועה הגדולה שזכינו לה, ולספר את הדברים כדי להגדיל את שמו יתברך בעולם ולחזק את האמונה בהשגחתו ובחסדיו הרבים... ב.מ.ירושלים

סמא דחיי - הסגולה השוכה ביותר להצלחה

שמר פיו וקשונו שמר מצרות נפשו (תפלה, בראיית)

במספר רגעים עלול האדם לאבד מעלתו

ודגמה לזה מספרים, שפעם אחת היתה בחינת חילול המלך, והמלך בעצמו בא לנסות אותם אם הם שלמים במלבושיהם ובעבודתם. ויחזקו לבואו כמה וכמה שעות בעמידת הכן כל החיל, וגם ראשיהם ומנהיגיהם, עד שנלאו נשוא לחכות. וינסה אחד מהראשים לצאת לאחורי מצב החיל להנפש כמה רגעים, ובתוך כך פתאום בא המלך ולא מצא אותו על מקומו. קעס המלך עליו ואמר: שוב איני חפץ בך! והנה נוכל לשער צערו של האיש ההוא, שבעבור כמה רגעים אבד שררתו ודגמה לזה מצינו בשאול המלך, שהמתין על שמואל הנביא בזביתת הקרבן, ובעבור זמן מועט שלא חכה עליו, אף שהיתה השעה דחוקה, כי פלשתיים נפלו על ישראל, מכל מקום נענש על זה ונטלה ממנו המלוכה, כמפרש בכתוב (שמואל א' ט).

אמרת הצדיק

החושב שבלימוד תורה יסתדר מצבו הגשמי, דומה לאדם המניח הרבה גמרות אחת על השניה ועולה עליהן כדי להגיע לכר לחם מונח על גבי הארון.

רבי ישראל יעקב לובצנסקי

לבקשת הקוראים - מחכים לספורי ישועות שלכם
בטל: 1700-720-500 או בואצפ 050-9580500

בתי נזקקה לעבור ניתוח אפנדיציט, לפני הניתוח ביקשתי שיערכו עבורה "פדיון נפש" ב"חסדי ינון", שהכל יעבור בשלום. ביום הניתוח עצמו, בשעות הבוקר, נערך הפדיון, ובחסדי שמים הניתוח עבר בהצלחה, ובתי התאוששה בצורה טובה. והיא אף אמרה להשתחרר היום לביתה. חסדי השם כי לא תמנו כי לא כלו רחמינו... שנזכה תמיד לשמוע ולבשר בשורות טובות, וישועות בעזרת השם....

י.א. מהמרכז

לפני מבחן מאד מכריע הזמנתי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" עבור בתי, שתעבור בהצלחה ובקלות. הבטחנו לבשר בשורות טובות, הבת עברה את המבחן אחרי הפדיון בציון גבוה, בסייעתא דשמיא, כשרק 40 אחוז מכל הנבחנים עברו. הודו להשם כי טוב....

א.ג. מהדרום

ברוך השם זכינו בילד על הרצף, עם השנים הוא התבגר וביקשנו מביטוח לאומי שיכירו בו, במשך חמש שנים אנו נאבקים בהם על מנת שהבן שלנו יזכה לקבל את הזכויות המגיעות לו, ואין לנו אפשרות להסביר - כמו קיר אטום. בחוסר רגישות לא היו מוכנים להכיר בעובדות קיימות. רק לראות ולהבין. שבת אחת הזדמן לידי העלון "תפארת ינון" ובו קראתי סיפורי ישועות של אנשים שעשו פדיון נפש ב"חסדי ינון" החלטתי שאני עושה "פדיון נפש" ובעזרת השם גם אנחנו נזכה לישועה. עשינו את הפדיון ב"חסדי ינון" והלא יאומן קרה. תוך חמש עשרה יום מהפדיון קיבלנו הודעה מביטוח לאומי שבנו קיבל הכרה. תודה להשם, ישתבח שמו! כעת אנו עושים לו פדיון נוסף שיזכה לרפו"ש ושיזכה להיכנס למסגרת חרדית מתאימה לשיקום. ושזכוי הרבים יעמוד לזכותו בעזרת השם... אין על מי להשען אלא על אבינו שבשמים...

ר.מ. מהמרכז

חסדי ינון
מזניקים באהבה

"ועשו לי מקדש - ושכנתי בתוכם"

"בשעה טובה ומוצלחת, ב"חסדי ינון" נפתח בימים אלו בית מדרש

ע"ש הצדיק המלובן ר' ינון חורי זצוק"ל

זכות נדידה וחד - פעמית! להיות שותפים בהקמה -

ניתן להקדיש ולהנציח:

לעילוי נשמת | לרפואה שלמה | להצלחת המשפחה
ארון | מקדש | ספסלים | סטנדרים | ספרי קודש | שולחנות

כל תרומה נדבך נוסף בבניין מקדש מעט, במיוחד בימים קשים אלו...

לתרומות והקדשות:

1700-720-500 ☎ 050-9580500

או חשב' 3640582 - בנק הדואר 09 - סניף 01 (נא לציין עבור מה)

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 1700-720-500

באחד הימים הגיע שליח אל ביתו של רבי חיים סינוואני מגדולי חכמי תימן, כשהוא נושא עמו מכתב חשוב מאחת הקהילות המרוחקות. השליח, שלא הכיר את דמותו של הרב וציפה לפגוש אדם הלבוש בגדי מלכות ומוקף במשרתים, ראה בפתח הבית יהודי פשוט, לבוש בגדים צנועים, שעסק בעבודה פיזית בחצר. השליח פנה אליו בטון מעט מזלזל ושאל: "היכן נמצא החכם חיים סינוואני? יש לי מכתב דחוף עבורו". הרב, מבלי להסגיר את זהותו, השיב לו בשלווה: "היכנס פנימה, שב ותנוח מהדרך. אני אדאג שהמכתב יגיע לידי". הרב הגיש לשליח מים ומזון, שירת אותו בעצמו, ורק לאחר שהשליח נח והתאושש, נטל הרב את המכתב, קרא אותו והשיב עליו. כשראה השליח שהאדם ששירת אותו הוא זה שכותב את התשובה המפולפלת והחתומה בשם הרב, נחרד וביקש סליחה בדמעות על זלזולו. הרב הרגיע אותו בחיוך ואמר: "אין לך על מה להצטער. בזכות זה שלא ידעת מי אני, זכיתי אני לקיים מצוות הכנסת אורחים בשלמותה, ואתה זכית לנוח מבלי להרגיש אי-נעימות". גדולתו של אדם אינה נמדדת בגינוני כבוד, אלא ביכולת שלו להיות לפעמים "פשוט". לעיתים חושב האדם שענווה היא לחשוב על עצמו כאילו הוא "אפס" או חסר כישרון. ההיפך הוא הנכון, ענווה היא הכנה פנימית להכיר במעלות שיש לך, ועם זאת להכיר בכך שכל מעלותיך הן מתנת שמיים. חז"ל אומרים: "למה נמשלו דברי תורה למים? לומר לך, מה מים מניחים מקום גבוה והולכים למקום נמוך, אף דברי תורה אין מתקיימים אלא במי שדעתו שפלה" (תענית ז). מדוע לעיתים האדם לא מחכים מאחרים? הגאווה עוצרת בעדו מללמוד. הגאווה יוצרת סוג של מחסום – אדם שחושב שהוא יודע הכל, לא יכול ללמוד. אולם הענווה יוצרת חלל פנוי לקבלת מידע חדש וחשיבה חדשה. הגדולה שלך נובעת מהיכולת ללמוד מכל אדם ומכל מצב. לכן, מי שמרגיש קטן מספיק כדי לשאול ולהקשיב, הופך בסוף לחכם ולגדול מכולם... ענווה יכולה ללמד אותך להיות לעיתים תלמיד, ולא תמיד המורה והמחנך...

רונן קרית

שו"ת הלכתית מאת הפוסק הגאון הגדול רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: האם אפשר בתשעת הימים לקנות נעליים לצורך תשעה באב?
תשובה: כן. מקור: שו"ע סימן תקנא.

שאלה: האם מותר לבעל חנות לערוך מבצעים מיוחדים בתשעת הימים, כדי להתיר לאנשים לקנות (כי אז הוא דבר האבד לגביהם)?

תשובה: אפשר להקל (לשואל אחר ששאל האם מותר לכתחילה לעשות כן - השיב הרב 'זה לא רצון השם'). מקור: שו"ע סימן תקנא סעיף ב, וסימן תקנד סעיף כב.

שאלה: האם מותר לתת מתנה בתשעת הימים?

תשובה: מותר לתת מתנה בתשעת הימים [ועדיף לקנותה לפני ראש חודש], אך בתשעה באב - אסור. מקור: שו"ע סימן תקנא - במקור חיים לחוות יאיר שם. משנ"ב סימן תקנד סעיף כ ס"ק מא.

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל: 6191265@GMAIL.COM

השאלה של היום
את עולמו בעלון אחד
היה שותף
לזיכוי הרבים באיזור מגוריך
לפרטים: 1700-720-500

המשך מטעמים לשולחן: : ענה לי: "מה שאתה אומר גם אני שמעתי, אבל מה שסיפרתי לך ראיתי..." מתי יש לנו הזדמנות לראות פנים של יהודי שראה את רבי חיים עוזר, ושהיה לנו כגשר אל דורות קודמים מלאי קדושה, הוד והדר?

ומתוך האור

ביאור נפלא בלשון צחה וקלה בהוצאה ברורה ומאירת עיניים, ואף דברים עמוקים מבוארים בו בפשטות ובבהירות (הרה"ג עמרם פריד שליט"א)

זו הפעם הראשונה בהסטוריה שהפך ספר יקר זה של **רבנו בחיי זיע"א** להיות מונגש לכל בר בי רב דחד יומא (הרה"ג יצחק ברדא שליט"א)

לרכישה ב"חסדי ינון":
1700-720-500

או באתר:
www.hasdeyinon.org

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" //

